

“Xuân ơi! Tao vừa viết xong cho mày xong, nay gửi đi mày đi c. Tao không chờ mày đâu! Chỉ nói cho mày hiểu u đi mày hãy ra khỏi căn mê.”

Thành phố Houston, Tiểu bang Texas, ngày 14 tháng 1 năm 2011

Nguyễn Đức Xuân,

Nguyễn Đức Xuân

Ngày 20 tháng 12 vừa qua, sau khi viết xong thư hỏi thăm âm mày, tao liền email cho mày với nội dung: *“Xuân ơi! Tao vừa viết xong cho mày xong, nay gửi đi mày đi c. Tao không chờ mày đâu! Chỉ nói cho mày hiểu u đi mày hãy ra khỏi căn mê.”*

Tôi đi u đi n cuội bác thá, tao không hỏi thăm âm mày. Tao đi n chờ ng nháng đá kián lập chá đá mày hiểu u ráng Hoa Kỳ táng cáu nhiáu quác gia trên thế giới thoát khỏi nạn đói c tài; chá Hoa Kỳ không phải là “quân xâm lược” như báo máy tuyên truyền của ng sán rêu rao.

Đáng ý của tao là để gửi thăm cho mày. Trên phương diện pháp lý hay đạo đức, một người phải làm thì đừng có gì khinh. Đó là trách nhiệm hàng ngày sát nghĩa thăm hỏi nhân công sát. Không ngờ một giờ sau mày đáp lại bằng lời nói kiêu căng chá quan, không một chút tỏ ra sám hối vì đã phạm vào tội ác: *“Àu ơi, Tao thật vô cùng. Mi cứ yên chí, thế ng Chiáu chá bao giờ mê cá. Tao không thật làm sao viết đi c nháng bài phán bán nhá mi đã đi c. Ngá a đang chờ y trên đường đưa, đường còn dài chá a thế bát đi c con ngáa nào sẽ đi n đi c đích. Tao vừa đi mi thật nhát là nói chuyện bán bè chá i. Tao hy vọng ng bán mình còn có dịp gặp nhau trước khi chết. Thế ng Chiáu.”*

Năm 2009, nhân viên nhà số Tránh Cung viết bài **“Tránh Công Sơn và tham vọng chính trị”** gây xôn xao dư luận, có một số người ở Miền Nam đi theo Việt Cộng, nháng kẻ chá a hát ra một chút ăn năn vì nhúng tay vào tội ác, khiến cho hàng triệu người ở Miền Nam bắt kẻ chết chóc ủa nhau ra biển đi tìm sự sống, rồi viết bài bênh vực Tránh Công Sơn và xá vá Tránh Cung thá m

t. Thị y thị, tao bèn viết bài

“Trình Công Sơn, mặt thiên tài âm nhạc đing lửa viết ác”

đăng trên các trang mạng đ nói ráng Trình Công Sơn tuy không phải là cáng sán, (không th là cáng sán), nháng Sơn là mặt ngái yáu đái, không giá cái nhân cách phải có cáa ngái nghá sĩ chân chính. Cuái bài viết, tao ghi cá đáa chá email cáa tao. Do có đáa chá email cáa tao, vào ngày 17 tháng 4 năm 2009, máy gái cho tao mặt cái email, trong đó còn “CC” cho bác sĩ Tôn thát Sơn và iái nhá sau:

“Ấu i, Sơn i, Mi cháu khó đác bài ni rái sá có nháu chuyán mi có thá lên án táp. Tháng Cháu cáa mi.”

. Tao đã không thêm trái mà vì mà viết n giá luán đáu ngoan cá trong bài viết “phán bián” cháng lái Trình Cung. Cái luán đáu mà mà đã sá đáng khi phải ra nháng tình tát “giát gân” đá má gia đình cá Táng tháng Ngô Đình Diám, nào là phòng ngá cáa bà Ngô Đình Nhu táp giáp vái phòng ngá cáa Táng tháng Diám và nào là táng trong phòng ngá bà Nhu có kính (gáng) bao bọc chung quanh vái chiác ghá khoái lác. Sá báa đát bái đó cáa mà lúc báy giá, tao đã nhán tháy mà là ngái vô nhân cách, mà mà lái ôm tham váng làm “nhà sá hác” thì nguy cho táng lai tuái trá Viết Nam vô cùng.

Cho đán khi tao đác trên bán kián nghá cáa các nhà trí thác chá xáng trang mạng Bauxitevn yêu cáu Đáng Cáng quyán Viết Nam ngáng cho khai thác quáng nhám Tây Nguyên có bà Nguyễn thá Bình, Lê Hiáu Đáng ... và mà ký tên, tao mái viết cho mà mặt cái email đá khuyên mà cùng nháng ngái đã âm máu vái Mián Bác giát sáp chá đá Mián Nam phải hành đáng cá thá ; náu chá ký tên không mà thôi thì cháng ăn thua gì. Bái vì nháng Nguyễn thá Bình, Nguyễn Tán Dũng, Nguyễn Minh Triát, Ngô Hiáu Đáng ... và nháng thá nhá mà là thá phám chính trong viác phá hoái Mián Nam đá dâng cho Cáng Sơn Mián Bác, thì khoáng sán Tây Nguyên ngày nay mái rái vào tay Trung Cáng.

Tao táng mà cũng nhìn nhán đáu đó đá ra hái hán, ăn nán, đá chuác lái lám trong quá khá. Cháng ngá mà ngáy bián báng cái câu **“Đát nác bá ngoái xâm, bá chia cát, tautham gia kháng chián đánh đái i ngoái bang, tháng nhát đát nác. Nhá thá là tau tháy hoàn thành nhám vá cáa ngái i**

hác sá và viát sá VN
.”

. Tao nói tháng vái mà ráng cá cái Đáng Cáng Sơn Viết Nam cáa mà, cháng có ngái nào hác sá cá. Còn viết sá thì bóp méo Sá Thát theo quan đám duy vát bián cháng nhám mác đích tuyên truyán, chá không phải sá. Tái sao tao dám kháng đánh nhá váy, mà viết không?

Náu có hác sá thì ông Hồ Chí Minh không bao giá kát nghĩa anh em vái ká thù truyán kiếp Pháng Bác, mặt ká thù tá nháu ngàn năm không ngáng nuôi tham váng tóm tháu Đát Nác ta thành châu quán cáa chúng, đáng hóa dân ta thành ngái Hán. Náu có hác lách sá, Hồ Chí

Minh phái biät räng cä mäi iän dân ta chia rä thì läp täc Trung Hoa cä đäi binh sang xâm lăng. Trong thäi gian ký kät hiäp đänh Genève, Phäm Văn Đäng cũng đã tä ra cay đäng väi cái đäu cáng cäa Chu Ân Lai räi. Thä mà Miän Bắc vän đi xin súng äng, đän dä cäa Täu đä xâm lăng Miän Nam bäng vũ läc cho kä đä cä, gây nên cuäc binh đao huynh đä täng tàn đäa đän nguy cä khäc häi mät näc nhä ngày hôm nay.

Võ Nguyên Giáp täng là thäy đäy sä täi träng Thăng Long, Hà Nội, täng nuôi tham väng trä thành Napoléon Bonaparte – mät thiên tài quân sä cäa Pháp – cũng chäng hä biät Napoléon nói gì vä näc Tàu. Mà có biät Napoléon täng cänh báo nhân loäi đi u gì không? Napoléon đã nói: **“Đäng bao giờ đánh thäc con vät khäng lä (the sleeping giant) đó đäy. Bäi vì khi thäc đäy, nó sä làm rung chuyän cä thä giới”**. Và Tây Phäng täng đä cao cänh giäc Häa Da Vàng, mà có biät không? Häa Da Vàng là Trung Cäng đó; chä không phäi mäy anh Da Vàng Viät Nam, Thái Lan, Nam Däng, Nhät Bän ...

Tao cũng đã täng viät: “Sä phän dân täc Viät Nam là sä phän ăn mày, sä phän con räp, nên mäi bä thäng trä bäi chä nghĩa cäng sän”. Mà có cän tao nhäc läch sä không, hä Nguyễn Đức Xuân?

– Näu Viät Nam bä Thäc dân Anh đä hä thì näc Viät Nam không bä räi vào tai häa cäng sän. Bäng cä là các thuäc đäa cäa Anh, không mät näc nào bä cäng sän cai trä. Thäc dân Anh chäng tät länh gì hän Thäc dân Pháp, nhäng Thäc dân Anh sáng suät hän, thäc thäi hän Thäc dân Pháp.

– Näu Thäc dân Pháp chäp nhän đän xin cäa Hä Chí Minh vào häc träng Thuäc Đäa, sau đó tuyän Hä Chí Minh làm Mät thám, thì Hä Chí Minh sä không đi làm anh bäi täu thäy tha phäng cäu thäc đä trä thành tay sai đäc läc cäa Nga Täu. Ông Hä sä giúp Pháp giät không còn mät mäng cäng sän.

– Sau khi hai quä bom nguyên tä cäa Hoa Kä ném xuäng Hiroshima và Nagasaki tháng 8 năm 1945, Nhät đäu hàng Đäng Minh. Viên Đäi sängäi Nhät tä Đông Däng đäng hä giúp Thä täng Trän Träng Kim tiêu diät toàn bä CSVN, nhäng Cä Kim tä chäi và nói räng đây là chuyän näi bä cäa Viät Nam, hãy đängäi Viät Nam tä giäi quyät väi nhau. Näu Cä Kim biät räng tại häa do Cäng sän gây ra cho dân täc Viät Nam ghê gäm nhä ngày hôm nay thì Cä đã đäng ý väi läi đäng hä cäa Nhät räi!?

– Nếu Mao Trạch Đông không thắng Tổng thống Giôixi Trạch vào năm 1949 thì Hoa Kỳ không thành lập Cộng sản và Trung Hoa không trở thành hậu phương chính của Đáng Cộng Sản Việt Nam, thì làm gì có chiến thắng Điện Biên Phủ?

– Nếu Richard Nixon tiếp tục ném bom Miền Bắc thêm vài ngày nữa, Miền Bắc chắc chắn phải đầu hàng (Đó là títtít trong hồi ký của Võ Nguyên Giáp), thì làm gì có Đáng Mùa Xuân năm 1975?

Đây là trích đoạn từ tác phẩm của ông Võ Nguyên Giáp: *“What we still don't understand is why you Americans stopped the bombing of Hanoi. You had us on the ropes. If you had pressed us a little harder, just for another day or two, we were ready to surrender! It was the same at the battles of TET. You defeated us! We knew it, and we thought you knew it. But we were elated to notice your media was definitely helping us. They were causing more disruption in America than we could in the battlefields. We were ready to surrender. You had won!”* (Đáu mà chúng tôi không hiểu là títtít sao Hoa Kỳ ngừng oanh tạc Hà Nội. Hoa Kỳ đã treo cổ chúng tôi. Chắc chắn nếu thêm một chút, chỉ một hai ngày là chúng tôi đầu hàng. Cũng giống như trận Tết Mậu Thân, Hoa Kỳ đã đánh bại chúng tôi. Chúng tôi biết chắc chắn đầu hàng và tin rằng Hoa Kỳ cũng biết. Nhưng chúng tôi nhận ra rằng truy cập thông tin của Hoa Kỳ đã giúp chúng tôi. Truy cập thông tin đã tác hại nghiêm trọng đến chúng tôi gây ra trên chiến trường. Chúng tôi sẵn sàng đầu hàng. Các ông đã chiến thắng).

Sátíttít này phù hợp với những gì mà các người bà con của tao ángái Bắc vào Nam kể sau tháng Tết năm 1975. Nói như thế này thì hồi dung tiếp một chút, những cũng phải nói ra: Đáng Cộng Sản thắng trở về Việt Nam chúng ta qua giáng nhá chó ngáp phải ruái! Không có gì gọi là tài giỏi để huyênh hoang tiếp để “đánh cao trí tuệ loài người”!

Nháng dákián váa nêu trên có phải đúng là sự rơi rớt của sự phân dân tộc Việt Nam? Những đau đớn hơn hết khián cho Hồ Chí Minh thực hiện thành công cái chiến nghĩa cộng sản tàn bạo, bất nhân, dá trá, báp bám trên đất nước là títtít vì trí thức Việt Nam ... ngu! Mà những nghe tao nói thế, mà cho tao là đáa dám vô lý với các bậc trí tuệ hàng đầu của Tá Quốc. Tao vẫn tin rằng sự thông thái ánái con người xuất chúng là do sự hun đúc từ khí thiêng sông núi, tinh anh linh của tiên nhân. Hơn nữa, tao không phải là cộng sản để đánh giá “trí thức không bằng công phân”. Những hình như Đát Nước ta á vào thời kỳ bá quá ám thế nào đó, khián cho cái trí tuệ Việt Nam trở nên mù quáng, u mê!

Đá tao kể câu chuyện liên quan trong hồi hàng tao cho mà nghe: “Khi đác thấy trên báo ái phát biểu của bác sĩ Nguyễn Khắc Việt rằng **“vô sự không đáng sự bằng vô học”** và ông đòi đi làm một cuộc cách mạng mới, tao đã gọi điện thoại cho ông á Việt Nam. “*Tháa anh, em là Âu đây, em anh Đáng Văn Châu đây!*”

Bác sĩ Việt còn ngỏ ngỏ mọt chút, rồi cọt tiêng: “
À, à ... Mình nhớ ra rồi. Sau năm 1975, mình vào Sài Gòn và có đán thăm Châu. Mình hỏi thăm
Âu thì Châu cho mình biết rằng Âu đã đi ra nước ngoài. Mình bảo o tát!”.

Bác sĩ Nguyễn Khắc Việt là anh ruột bà chị dâu chị cáa tao. Nhà ông anh thác cáa tao – Đáng
Văn Châu – số sá 57D, đáng Tú Xuân (tác là Thévenet cũ), Sài Gòn, nái mà mày đã theo
chân kách tác gia Vũ Khắc Khoan và nhà báo Hữu Châu Nguyễn Hoàng tán mái ông anh tao
làm báo, sau khi Táng tháng Ngô Đình Diám bá lát đá, mày còn nhớ hay mày đã quên? Lúc bấy
giờ, bá mát mày tá ra quan trọng, tao đã nhìn thấy. Tao nói với bác sĩ Việt:

“Có lẽ anh đi ngán nên hồ hào làm cuác cách mạng mái. Bởi vì anh chỉ có thá là học giá thông
thái; chỉ anh không thá là nhà chính trị! Cuác cách mạng anh theo Hồ Chí Minh đã khán cho
cá nước khán đán, điều đáng! Bây giờ anh còn đòi làm cuác cách mạng khác náa thì Việt Nam
chá còn có nước tiêu vong. Em đi nghe anh nên nghe ngái là váa!”.

Bác sĩ Việt thá dài:

“Quá tình là mình gây thá thát, Âu á!”.

Tao cãi:

“Không! Anh không gây thá!”.

Bác sĩ Việt máy lán tiếp tục lập lái xác quyết:

“Mình gây thá thát đáy, Âu á!”.

Tao với tiếp tục cãi và cuối cùng nói:

“Không! Anh không gây thá ...! Mà anh ...ngu!”.

Mày có biết tại sao tao dám nói “hán hào” với với bác sĩ lán tuái, nái tiếp ngán bác không? Bởi vì ông cá thân sinh bác sĩ Việt – Hoàng Giáp Nguyễn Khắc Niêm – mát vá quan chuyên ngành
giáo dác (Tá Táu Tráng Quốc Tế Giám), mát vá quan nái tiếp ngán thanh liêm, không liên hệ gì
đán việc cai trị mà bá đáng cáng sán đem ra đáu tá cho tái chát vào năm 1953. Cô con gái là
Nguyễn Phương Thảo đáng ra đáu tá cha, bác sĩ Việt với thá “Bác Hồ” nhớ ông Thánh sáng,
không phải là ngu, thì là gì?

Bác sĩ Nguyễn Khắc Việt, mát vá bác sĩ y khoa, lái nái tiếp ngán là nhà văn hóa mà nhám mát đi
theo cáng sán, ngáng má ông Hồ Chí Minh – ngáng ra lánh giát cha mình – là mát đáu hát sác
tại hái. Bởi vì lập háu sinh số lý luận rằng con ngáng i thông thái như Nguyễn Khắc Việt còn đi
theo cáng sán, huống chi là mình? Ông Hồ Chí Minh giáng nhớ với pháp sá có lám quyán phép
ma quá làm mê muội nhiáu ngáng i các ká thông minh.

Ông Nguyễn Kiên Giang đi làm cách mạng tá đái ông, đái cha đán đái mình, bá cáng sán hành
há, bá cám vào ngác tái, với khẳng khẳng bảo rằng nghĩa cáng sán là đúng, chỉ có ngáng i
thi hành là sai!

Bá mät tàn ác, bät nhân cäa cäng sän đã hiän thä tä 1953 trong Cäi Cách Ruäng Đät long träi lä đät, khiän gän mät triäu ngä i Miän Bäc phäi là bä mä mät tiên, cä nghiäp, ruäng vän mät đäi täo đäng đä vào Miän Nam tìm tä do, cũng không đä säc mä mät nhäng nhà trí thäc nhä luät sä Nguyän Häu Thä, luät sä Tränh Đänh Thäo, luät sä Ngô Bá Thành (nhä danh Phäm thä Thanh Vân, con gái bác sĩ thú y Phäm Văn Huyän), bác sĩ Đäng Quỳnh Hoa, kiän trúc sä Huänh Tấn Phát, giáo sä Tôn thät Đäng Kä, Tôn thät Đäng Tiäm ... và nhiäu nhân vät có đäa vä cao trong xã häi näa. Có bäng cäp, có đäa vä xã häi nhäng täm nhän thäc quá thäp kém! Bäo kém chäa đä ! Phäi nói là ngu mäi đúng!

Läi thêm các lãnh đäo tôn giáo nhä nhà sä Trí Quang, Nhät Hänh ... và linh mäc nhä Nguyän Ngọc Lan, Chân Tín... Là lãnh đäo tôn giáo, các vä y phäi biät räng cäng sän coi các tôn giáo là thuäc phiän, chúng sä tän đät tôn giáo chä ! Thä thì täi sao hä đòi đäi Mä vän näc, đòi hòa bình bät cä giá nào? Täi sao chä đòi Miän Nam buông súng, mà không đòi Miän Bäc rút quân xâm lăng, mäc đäu tät cä nhäng đäa con nít & Miän Nam đäu biät Mät Trän Giäi Phäng là công cä cäa cäng sän Miän Bäc? Có phäi sä đòi häi kiäu đó là gian län không?

Nhân thä nhäc đän Trí Quang, tao nhä ông Đäi Úy VNCH còn cho tao biät mày viät trong cuän nhät ký cäa mày vä viäc mày giä trang làm đàn bà län vào chùa đä trao cho Trí Quang chä thä cäa Trung &ng Cäc Miän Nam. Mày còn nhä chä thä gì Trung &ng Cäc ra län nhä cho thäy mày không? Tao không có chäng cä gì đä bäo Trí Quang là cäng sän; nhäng hành đäng hô hào Phät tä mang bàn thä xuäng đäng cän läi hành quân cäa Quân đäi; gây räi liên täc & häu phäng khiän cho tình hình chính trä bät &n, thì mày hãy nói cho tao nghe Trí Quang & phía nào?

Häu hät nhäng trí thäc, văn nghä sĩ danh tiäng, con nhà tiäu tä sän đäu tham gia Mät trän Viät Minh giúp Hä Chí Minh đánh Pháp. Thành phän vô sän chäa biät đäc, biät viät thì làm gì biät chiän läc, chiän thuät đä đánh Tây? Thä nhäng khi thành công, cäng sän đã chà đäp trí thäc mät cách dã man. Trí thäc nào đäu hàng Đäng thì trä thành bäi bút nän nhä bä mät cách vô liäm sä. Cäng sän khäng bä, dùng miäng ăn đä hä phäm giá con ngä i, biän con ngä i thành con vät. Hành đäng träng trän đó đã xäy ra trên đät Bäc, đã đäc cä Hoàng Văn Chí viät ra trong tác phäm “Trăm Hoa Đäa Nä” tä năm 1959, täi sao trí thäc, lãnh đäo tôn giáo & Miän Nam còn u mê chäy theo cäng sän? Mày có biät mày chäy theo các sä tranh đäu đä ngày nay các tầng nhân Tu Viän Bát Nhã cäa Thiän sä Nhät Hänh bä Công An Cäng Sän hành hung mà mày đäng trä mät nhìn? Đáng lý ra häng trí thäc “chäy theo” đó phäi gäc mät xuäng, ăn năn, häi läi. đä đäc đäng bào khoan thä mäi phäi! Lý lä gì mà mày đòi phän biän?

Chä nghĩa cäng sän là chä nghĩa quäc tä, do Liên Xô và Trung Cäng đäng đäu. Đäng Cäng Sän Viät Nam hoät đäng theo hä thäng hàng đäc, täc là mäi công tác Đäng đäu phäi báo cáo

cho Anh Hai Nga, anh Ba Táu. Ông Há Chí Minh không nháng ra lánh thá tiêu nháng nhá ái quác Viát Nam yêu ná c, mà còn váng lánh Staline thanh toán đáng viên cáng sán thuác Đá Tánáa. Kháu hiáu “Đác Láp – Tá Do – Hánh Phác” chá là trò báp bám, đáng không? Ngày nay trên các tá công văn, kián nghá, đán khiáu nái đáu ghi hàng chá “Đác Láp – Tá Do – Hánh Phác” mà không biát xáu há ? Đác láp hái nào?

Thác tián là cuán sách sáng đáng má ra trác mát cho mái ngái; chá đáu có gì là cao siêu huyán bí? Đáu cán phái có báng cáp mái nhìn tháy đá tâm cáng sán? Năm 13 tuái khi đác tin hai ông bác, mát ông chú bá đáu tá cho tái chát là tao đã ghê tám cái bát nhán cáa cáng sán rái. Nhà văn Đáng Thu Háng lán lên á Mián Bác, bá nhái sá bái chá ngháa cáng sán, nháng khi vào Nam sau Tháng Tá 1975, bà vào tiám sách trông tháy nháng tác phám cáng sán nhá Tá Bán Luán, Tuyên Ngôn Cáng Sán bày bán công khai, thì tác khác bà nhán ra ngay Mián Nam có tá do. Bà đã ngái xuáng vá đáng, ôm mát khóc và nguyán ráa cáng sán đã báp bám, láa đái bà. Náu các ông Táng cám quân xâm lăng Mián Nam đáu sám có nhán thác và lòng yêu ná c nhá nhà văn Đáng Thu Háng, há phái kéo quân quay trá lái Hà Nái đá bát bán Lê Duán, Lê Đác Thá và báng đáng ra trác vánh móng ngáa vì tái láa đái đáng bào Mián Bác đá gây nên cuác chián tranh đám máu váa qua. Nác Viát Nam nay đã bián thành mát trong nháng Con Ráng Châu Á, chá đáu đán nái cán rằng cháu nhác vì bá bán Táu bát nát?!

Nháng trí thác tháp ngá nhá Jean-Paul Sartre, nhá Bertrand Russell ... vì không cháng kián thác tá mái đi bánh vác ká ác. Có hái ông Sartre máng: “ká nào cháng cáng sán là con chó”, tái vì ông ta cháa táng cháng kián cánh táng cáng sán hành quyát ông phu xe vô tái nhá tao cháng kián! (Tá Chá Cáng, nái mà yá tái làng Phá Nam không bao xa. Mà yá tái làng Phá Nam, giáp giái làng Phá Tháng hái xem có ông phu xe kéo tên là Chu bá cáng sán chém đáu vào khoáng năm 1950 – 1951 thì mà yá táng ngay tao nói thát hay tao nói đáu). Còn nháng thanh niên Viát Nam có đáu kián đi du hác ná c ngoài, bày đát bát chác xu háng tá khuyán Tây Pháng đá cháng tá mình là trí thác, lên án cuác chián đáu tá vá cáa quân dân Mián Nam thì hoác là vì ngu hoác là vì gian lán, không có sá láng thián tái thiáu cáa ngái trí thác chân chính! Mà yá táng vì sao tao nói thá không, Xuân?

Sau khi Mián Nam bá cáng sán xâm chiám, hàng triáu ngái Viát Nam liáu chát nháu ra bián đá tìm tá do bát cháp gió to sóng cá, bão táp, hái tác. Nháng ngái ra đi gám các thành phán trung láu, nghèo khá và có cá cán bá cáng sán tánh ngá. Thá giái gái đó là cuác bá phiáu báng chân, đã thác tánh láng tâm nhán loái. Jean-Paul Sartre hái hán, bán đi đán các đáo đá vá vá, giúp đá thuyán nhân. Ca sĩ Joan Baez phán chián nái tiáng cũng giác ngá, cô mái nháng ngái danh tiáng cùng ký bán tuyên cáo tá giác chính sách đát cháng cáa Cáng Sán Viát Nam trác loài ngái. Trong khi áy, các nhà trí thác tá khuyán Viát Nam áng há cáng sán, các lãnh tá tôn giáo Viát Nam tiáp tay Mián Bác xâm lăng Viát Nam Cáng Hòa thì im láng, không tá ra mát chút ân hán hay sám hái vá hành đáng a táng vái cái ác. Nháng Jean-Paul Sartre, Joan Baez tá ra hái hán vì há thát sá có lòng nhân đáu, nháng cháa cháng kián tán mát cái ác cáa cáng sán. Còn

nháng nhà trí thác Viát Nam thân Cáng, các lãnh đáo tôn giáo Viát Nam thân Cáng táng biát cái ác cáa cáng sán mà ván cháy theo, là vì ngu hoác vì là gian lán nên không có cái láng thián đá ăn năn, hái hán. Mà y thuác vào háng ngái váa ngu, váa gian lán đó.

Này Nguyễn Đức Xuân,

Lá ra mà y phái tá ra ăn năn, hái hán vá vì cá mà y gây tang tóc cho đáng bào á Huá đá nghiáp cháng cáa mà yá đi. Mà y đã không làm, mà y lái càng gây thêm nghiáp cháng. Mà muán đác ngái ta gái là nhà sá hác, nhà Huá hác phái không? Cáng sán là mát tuáng nói đái tá trên xuáng đái, ai dám nói thát thì bá bá tù. Mà y có đá cái đáng đá viát **S TH T** không, mà đòi viát sá ?

Tao chá đác bài mà y tìm tòi, đáu tra sá thát lác cái nghiên mác “Tác Mác Háu” cáa vua Tá Đác là tháy ngay cái bán chát cáng sán ăn gian nói đái cáa mà y. Cá Váng Háng Sán là ngái chái đá cá đác đánh giá nhá mát nghá sĩ tài tá, chá không phái là nhà khoa hác kháo cá. Qua cuán hái ký “**Hán Náa Đái Há**” cáa cá thì đác giá nào cũng nhán tháy nhá thá. Bài nghiên cáu cáa mà y hoàn toàn đáa vào cuán sách cáa cá Váng (chá có giá trá tiáu thuyát giái trí) mà mà y dám kát luán ông Ngô Đình Diám là ngái đánh cáp cái nghiên mác “Tác Mác Háu”. Gia đánh há Ngô đã làm gì tàn hái thân nhân mà mà y đi báa đát nháng đáu gian đái nhá thá ? Sau khi cáp đác chính quyán năm 1945, Trán Huy Liáu phái bá ra hán ba tháng trái đá kiám kê bác vàng châu báu Nhà Nguyễn, tái sao mà y không hái tài sán kháng lá y Đáng Cáng sán cát đáu đáu rái, mà mà y bá thái giá đi tìm cái nghiên mác? Quý há gì cái nghiên mác? Tái sao mà y không đi tìm Tráng Tá Anh, Lý Đông A, Khái Háng, Đác Tháy Huánh Phú Sá bá Há Chí Minh hay Võ Nguyên Giáp thá tiêu, ném xác á đáu?

Tao phái trích đán văn mà y viát đá nháng đác giá ngái Huá biát cái xáo ngôn cáa mà y: “Ngái á i Huá tin ráng, nháng ai ăn cáp vát đáng cáa nhà vua đám vá nhà làm cáa riêng, náu không bát xá theo luát nhà Nguyễn thì gia đánh đó cũng tàn mát, không chát thì cũng không góc đáu lên nái. Phái cháng Táng tháng Ngô Đình Diám nhán cái cáa cáp nghiên mác cáa vua Tá Đác là đá mát báo tráớc đánh Gia Long sá bá tán công, anh em nhà há Ngô sá bá giát sau vá Cách Máng tháng 11-1963.”

Trác kia mà y pháa chuyán trong phòng ngá cáa bà Ngô Đình Nhu có chiác ghá khoái lác. Nay mà y pháa chuyán ngái Huá tin đá đán đá buác tái gia đánh há Ngô bá thám sát vì ăn cáp cái nghiên! Mà y là cáng sán vô thán, trên đáu mà y không có Phát, không có Chúa, mà mà y tin ráng

Có sự quấy báo hay sao hả Xuân? Thầy tôi sao năm 1945, Đảng Cộng Sản cướp chính quyền, cướp kho tàng châu báu, vàng bạc của Nhà Nguyễn mà tôi nay ngẩng lên ta chĩa tay quấy báo cho cộng sản chết đi? Rồi Tết Mậu Thân 1968, hàng đũa chôn sống hàng ngàn người dân Huế tôi cũng chĩa tay bừa quấy báo?

*

* *

Nguyễn Đức Xuân,

Thầy trước tao viết cho mày viết theo cách là người hiền cùng lập, người cùng bàn nên tao có dự định kéo mày về chánh đạo. Nhưng mày không tỏ ra sám hối. Mày còn nói: *"Người đang chĩa tay trên đường đưa, đường còn dài chĩa tay biết đường con người nào sẽ đến đích."*

Nay tao viết theo này cho mày viết theo cách là công dân Hoa Kỳ. Tao không là Quốc Gia hay Cộng Sản để mày có thể nói tao còn ôm mối thù hận Quốc – Cộng. Tao cũng không phải là Việt Kiều. Hai chữ Việt Kiều do cộng sản đặt, cũng như hai chữ Nguyễn Quân là do cộng sản đặt, tao chĩa tay bao giờ tha anh nào. Nhưng gì thuộc về cộng sản thì cộng sản hãy ôm lấy mà dùng. Tao rút hành động để làm công dân Hoa Kỳ, vì Hoa Kỳ là quốc gia vĩ đại.

Thầy tao dùng chữ vĩ đại, mày đừng tưởng tao nói đến sự giàu mạnh, di sản tích để đời riêng lẻ, dân đông. Sự vĩ đại mà tao nói đến đây là sự bao dung, lòng người của một thế chế chính trị dân chủ, văn minh. Hoa Kỳ không những đã giang tay ra đón những người Việt đã từng bị u tình đui Mỹ (Yankee go home), từng đặt Câu lạc bộ Văn Hóa Mỹ; họ còn cho những người đó hưởng an sinh xã hội (welfare) và dịch vụ y tế (health care). Ông dân bị u chế độ Việt Nam Cộng Hòa trước năm 1975 và dân bị u chế độ Cộng Sản sau năm 1975 – Nguyễn Công Hoan – người từng lên lên Hòa thượng Quốc gia "tuyệt vời", đang sống ung dung ở Mỹ. Hòa thượng Hộ Giác hàng đêm lên tiếng chống Mỹ trước Văn Hóa Đạo cũng đang tỏ do hành đạo, xây chùa ở Mỹ.

Là công dân Hoa Kỳ, tôi tuân pháp mà người có quyền ra tranh cử hoặc có quyền sở hữu lá phiếu để chọn người để đi đôn. Ai cũng có quyền công khai chủ trích để người kim Tiền thống mà không bị nhân viên an ninh kêu tôi đi đôn để “làm việc”. Ai muốn ra mặt tờ báo, mặt cuốn sách là cử việc ra, chúng cần phải xin phép xin tờ gì cử. Thông chí quốc gia này để khai sinh bị người Thiên Chúa Giáo, mà có ông Tiến sĩ “tôn n” viết báo chủ Chúa Jesus cũng chúng bị ai hạch sách, quỳ nghi.

Thật nghĩ, nếu không có sự can thiệp vào Miền Nam vào năm 1954 của Hoa Kỳ, không những mặt triểu người Bắc đi về cuộc Cách Mạng Đôn long trị là để nghĩ nát; mà nhân dân Miền Nam cũng chúng sự phải. Với cái lý lịch gia đình, chúng chúng tao sự bị chúng sự cho đi chăn trâu, chăn bò, chúng bao giờ có niềm hạnh phúc là cuộc học sinh Quốc Học. Cho nên tao để người Bắc đã cho tao để sự chúng mặt con người đúng nghĩa con người. Mà để người vì tao mang tên Mẹ mà nói tờ về người Mẹ. Ngay cả ông Trung tướng Trung Cộng đang tờ chủ – Lưu Á Châu – cũng ca ngợi người nhân văn minh Mẹ và người phê phán nội giồng Hán tộc. Thế mà các lãnh đạo chúng sự Việt Nam tờ giờ phút này về phải bám vào chủ nghĩa xã hội để để làm nô lệ Trung Cộng.

Độc hại ký Người lính Già Đôn Văn Việt, tao thấy thấy ông anh tao quá sự! Mặt Trung Đoàn trưởng tu, không có bao nhiêu kinh nghiệm chiến trận, Đôn Văn Việt đã đánh tan binh đoàn của Lepage và Charton của Pháp, tờ khi về già về bán bánh cam đi bán ngoài chợ trời, bị mấy thằng Công An đáng tu cháu chủ tờ t đui mà dành bị chủ! Tao đã nói về anh Đôn Văn Việt và mấy ông “lão thành cách mạng” để tờ hào về cái chuyện đánh Tây này! Phải chi để đánh Tây, để đui Mẹ thì ngày nay Việt Nam đã có tờ do dân chủ như các người tờ bị đô hộ rồi! Đâu đến người Người Cha Đôn Quân Đôn Nhân Dân – Tướng Võ Nguyên Giáp – xuống người viết kiến nghị xin mấy đứa con người khai thác Bauxite ở Tây Nguyên mà chúng đui nào thềm nghe?! Các C càng khỏe nhiều tu để đôn, nhiều thành tích, nhiều huy chương thì các C càng phải tờ về dân tờ thôi!

Và rồi, giáo sư Trần Phương – Nguyên Phó Thủ tướng Cộng Sản – chủ trì cuộc hội thảo gọi các cựu quan chức cũ bị như Phó Thủ tướng Vũ Khoan, mà ông Bùi Tín gọi là người trí tuệ hàng đầu của dân tộc. Chúng hiểu ông Bùi Tín mà mai hay nói thút. Nếu ông Bùi Tín nói thút thì tờ nghĩ phải cho cái dân tộc Việt Nam này quá! Bị vì theo Đôn đã lâu, leo lên tờ đui về lãnh đạo mà chúng mặt ông “trí tuệ hàng đầu dân tộc” nào mô để để cái hình thù xã hội chủ nghĩa như thế nào! Lờ ra, tờ về hội, các ông phải bày tờ sự sám hối, xin lỗi nhân dân vì đã nhảm mặt đi theo, rồi đui đui chúng đui cái đích không tờ đôn, thì có lẽ nhân dân sự mà nh đui cùng các ông để lên để bị chủ nghĩa chúng sự!

Tao mặt để để ký của Tướng Nguyễn Văn Vĩnh – Nguyên Đôn Sĩ Việt Nam tờ Trung Cộng –

cũng thấy ông ấy gọi M là đ qu c xâm l c! Chao ôi! Cái nào tr ng c a các b c lão thành cách m ng còn “đóng băng” nh th thì có cách nào đ thoát ra kh i nhanh vu t c a T u đây?

Xuân à! Tr c n i tr n tr c a tao, có m mà s nói tao bây gi là dân M , không vì c gì xen vào n i tình n c Vi t Nam ph i không? N u mà nghĩ nh th là mà đã m t tính ng i. Nh ng ngo i nhân ch ng có máu huyết gì v i dân t c Vi t Nam, h còn l p ra H i Y Sĩ Không Biên Gi i, H i Nhà Báo Không Biên Gi i đ giúp đ b nh nhân Vi t Nam, đ bênh v c quy n t do ngôn lu n cho Vi t Nam. Hu ng chi tao tuy là dân M , nh ng máu huyết tao v n là Vi t Nam, m m t tiên, cha m tao v n còn n m trên đ t Vi t Nam. Nghĩ t i nh ng ng i cùng máu huyết, m m t tiên, cha m b th ng T u chà đáp, làm sao tao nguôi đ c m i h n này? Tao ghét nh t cái lu n đi u c ng s n đ t i cho nh ng ng i ngoài này đòi h i nhân quy n cho x s là ph n t ch ng T Qu c! Núp đ ng sau T Qu c, làm chuy n t i b i nh ng h ai đ ng đ n ch nghĩa xã h i là đ a chiêu bài T Qu c ra ch ng đ ! Ch a có m t nhà c m quy n nào trên th gi i l i có hành vi t i b i nh cái đ ng C ng s n VN!

C Hoàng Minh Chính – Nguyên Vi n tr ng Vi n tri t h c Mác-Lê – t c là ng i t ng đ y môn tri t vô s n cho l p lãnh đ o sau này. Th mà khi sang Hoa K ch a b nh, c Chính ch nói ch nghĩa xã h i h ng r i, v n n c c li n b đám côn đ dùng đ u nh t tr n v i phân ng i t vào nhà. Th h i có ch đ nào trên đ i này b n h n th không? Các b c “cách m ng lão thành” không c m th y x u h vì đã ti p tay t o đ ng lên c máy cai tr nh p nhúa này hay sao? Nh c sĩ Tô H i còn dám đ ng đ c đòi đ p b cái ch nghĩa ác ôn y. T i sao các c lão thành c t c nu i cái dĩ vãng? Hay là t i vì con cháu các c bây gi là nh ng đ i gia, đ i t b n Đ , s há mi ng m c quai?

Này Nguyễn Đình Xuân,

N u mà theo dõi nh ng bài vi t c a tao, mà s th y trong m i bài vi t, tao đ u đ ng m t gi i pháp c u n c có lý, có tình và kh thi. R t th c ti n, tao ch ng ph i là lo i ng i vi t cho s ng tay, nói cho s ng mi ng. V a r i tao vi t bài “**H t Thu c Ch a**” vì đ c b n đ th o c ng lnh Đ i H i XI v n th y nhai đi nhai l i m t lu n đi u t i nghĩa đã cũ mèm. Năm năm tr c, Ph m Th Duy t nói r ng khi đánh Pháp, ch có m t mình đ ng C ng s n Vi t Nam lãnh đ o cu c kháng chi n, thì nay đ ng c ng s n đ c quy n lãnh đ o là đ ng nhiên. Năm nay, Đinh Th Huynh gi ng nh loài bò nhai l i, cũng b t ch c Ph m Th Duy t l p l i y chang! Lãnh đ o Đ t N c đ cho T u nó chi m bi n đ o, mà không dám hé răng? Lãnh đ o Đ t N c đ cho T u nó gi t ng dân, mà ch bi t cú m t? Lãnh đ o Đ t N c đ thay T u đánh đ p dân oan khi u ki n, b tù thanh niên nam n m c áo thun v ch “Hoàng Sa, Tr ng Sa c a Vi t Nam”? H t thu c ch a r i! Nh ng tao nghĩ l i, v n còn m t ph ng thu c mà tao đã đ ng tr c đây:

Đó là ván đáng Hoa Kỳ cho Việt Nam trở thành một tiểu bang của nước Mỹ. Chẳng còn có cách gì, nhân dân ta mới có thể chấp nhận tham vọng bành trướng của người Đái Hán. Mà nghĩ rằng tao đáng nhá thế là bán Tá Quốc Việt Nam cho người bang phía không? Cũng đành lòng thôi! Tao nhán thế ý cái đáng lập cái trở của Đáng Cộng Sản hiện nay, trở về sau gì rồi Việt Nam cũng trở thành Giao Chỉ Quốc. Thà làm một tiểu bang của Hoa Kỳ, người dân Việt Nam sẽ có đá các quyền tự do, các giá trị làm người đáng Hián Pháp do ông Jefferson viết ra bao đời. Còn Hián Pháp Việt Nam (dù năm 1946) chẳng là thế trạng trí cho có vẻ huê đáng dân chúng mà thôi. “Thà làm công dân nước Mỹ; còn hơn làm nô lệ nước Tàu”, không sợ gì sao?

Ngày trở về Nguyễn Văn đã nói “làm nhà văn An Nam khá nhá chó” (thái Tây đô hồi) vì nghèo. Bây giờ đáng chá đáng sống, nhà văn Việt Nam còn nhá con chó, vì chẳng mấy số a báy một chút là bá bá tù, bá đánh đập, bá quán chá ngay! Làm con chó của Mỹ sợ gì gì! Bát cứ chó nào người đáng đáng là bá hàng xóm gì cũng nhá sát can thiệp ngay! Không nhá Việt Nam, Công An đánh chết người vô tội cũng chấp nhận pháp luật trở về.

Việt Nam trở thành tiểu bang Hoa Kỳ, người Việt Nam sẽ có hy vọng làm Tổng thống của đáng, không có ai dám khinh dá. Ông Obama bá sang Hoa Kỳ chỉ một vòng rồi trở về Phi Châu, đáng là một giọt máu – Barack Hussein Obama – trở thành Tổng thống là một minh chứng hùng hồn nhất. Các đáng gia lãnh đạo cộng sản Việt Nam đã lo xa, đáng đem tiền ăn cắp của dân, sang Mỹ mua nhà to đẹp rồi! Chẳng hiếm một người Hoa Kỳ không chấp nhận cho làm một tiểu bang của họ thôi!

Nguyễn Xuân à! Tao không thèm chá mày đâu! Mày là thế của sống táp riu. Mang tiểu ngáng giọt bán bè (Trán Mậu Tý) mà mày chá đáng sống thí cho cái cháng hiá viên Hồ Văn Nghá Sĩ Tháa Thiên thì danh giá gì?! Hãy sám hối đi! Đáng huyênh hoang cái gì ngáng “cháng a biát con ngáng nào táng đáng”, nghe là báng cháng máng! Nháng “trí tuệ hàng đáng” còn cháng a biát đáng đáng hình thù cái đáng ra sao. Chẳng mà đòi thách thức thì chú Ba Tráng Sang lên làm Chủ Táng Náng cũng chấp nhận có gì gì làm gì!

